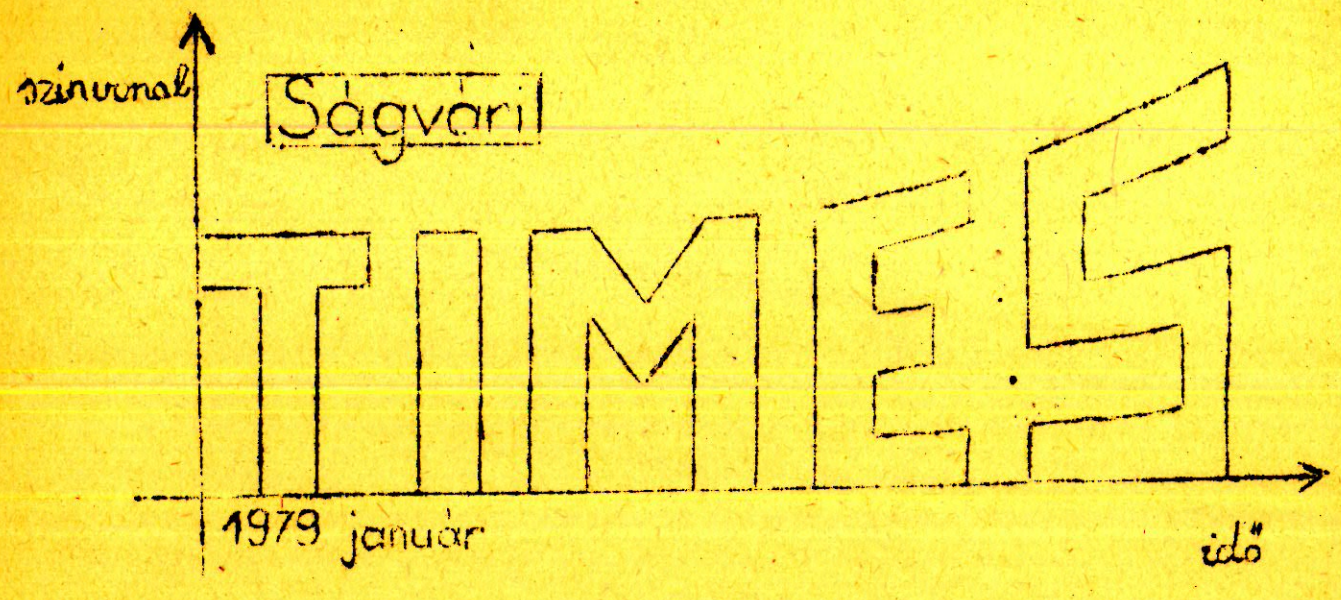

A B C . . .

A ma-ma ül. Pé-ter áll. Ka-ti ol-vas. A nagy-ma-ma köt.
A pa-pa uj-sá-got ol-vas. A nagy-pa-pa fát vág.....

HA UGY ÉRZITEK, HOGY JÓL MEGY AZ OLVASÁS, NOS RAJTA,

LAPOZZÁTOK FEL AZ UJSÁGOT !!

ELŐSZÓ HELYETT

Mindannyiunk örömére ismét kézbe vehetjük a Ságvári-ujságot. A novemberi emlékezetes diákparlament után, hamarosan megalakult a szerkesztő bizottság, és óriási lelkesedéssel kezdtünk munkához. Mi tizen, akik az ujság születésénél bábáskodtunk, ugy gondoltuk, legyen becsületes neve a „gyereknek". Hosszas töprengés után a „Ságvári Times" elnevezés mellett döntöttünk. Hogy honnan a név? Bizonyára sokan hallottatok a „Times" cimü angol folyóiratról, amely példaként lebegett a szemünk előtt. Az illendőség ugy kivánná, hogy először is bemutatkozzunk, de most mégsem ezt tesszük, mivel a tréfás bemutatkozást a lap utolsó oldalán olvashatjátok.

Tudva lévő, hogy a szerzők azért irnak bevezetőt vagy előszót munkájuk elé, hogy röviden bemutassák, megmagyarázzák irásaik tartalmát, vagy egyéb tulajdonságait, és ösztönözzenek arra, hogy ezeket el is olvassák. Mi is igy teszünk. A „Ságvári - Times" -ban találhattok riportokat, verseket, prózát, könyvismertetést, humoros irásokat és eseménynaptárt is. Most néhány szót ezekről. Felhivnám a figyelmet azokra a riportokra, amelyek a „régi" Ságvárisokról szólnak. Megtudhatjátok, hogyan emlékeznek vissza diákéveikre, mivel foglalkoznak most. Érdekesnek igérkezik a könyvismertetés is, mely tájékoztat a nemrég megjelent könyvujdonságokról, és segitséget nyujt a vásárláshoz. Olvashatjátok majd a dijnyertes pályamunkákat is. Az eseménynaptár azzal a céllal készül, hogy tájékoztasson az iskolánkkal kapcsolatos rendezvényekről. Gondolunk itt az énekkar szerepléseire, sportversenyekre, stb. Igyekszünk vázlatosan és szinesen összeállitani az ujságot, de ehhez kérjük a segitségeteket, hiszen mindenki másról szeretne olvasni, és a véleményetekre is kiváncsiak vagyunk. Remeljük,mindenki megtalálja majd a kedvére valót.

Végezetül engedjétek meg, hogy elmondjak valamit. Mi néhány évvel ezelőtt Pestről hazafelé tartottunk az E 5-ösön. Nem sokkal előttünk egy zsiguli haladt igen lassan és döcögősen, hátán egy nagy „T" betü. Ez eddig nem is olyan érdekes. Hogy miért mondom el? Ugy gondolom, mi tizen is egy ilyen „T" betüvel ellátott kocsiban döcögünk. De visszatérve a történetre, ahogy közelebb értünk, már tisztán ki lehetett venni, mi áll a kocsi hátsó oldalán. Ez volt ráirva: „Ön is igy kezdte!" De nem szaporitom tovább a szót. Munkánk gyümölcse most az olvasók előtt. Reméljük, izleni fog. És aki a szerkesztő bizottság nevében mindezt tolmácsolta:

Zoltán Patricia

F E L A D A T U N K

Vegyünk nagy levegőt, és ugorjunk fejest az irodalom tengerébe! Ne törődjünk a keserenyés, só izzel, ami néha szánkba csap! A mi feladatunk - mint a tengeré - a tükrözés, a szépség, a háborgás, az örök megujulás és - mint a halaké - az uszás, a vergődés, a lebegés. Usszunk hát tovább, hátha kivet magából ez a mély tenger egy-két dolgot, amiért érdemes elfáradni az uszásban. A megtalálás öröme és a hüs habok elfogják feledtetni a nehéz küzdelmeket.

Az irodalom legfőbb célja közvetve mindig a közösség életének megjavitása, megszépitése. A közösség azonban egyénekből áll, akiknek problémái vannak, s ezek megoldatlansága, elfojtása - főleg egy ilyen kis demokratikus közösségben - demoralizáló hatásu lehet a közösség számára is. Feladatunk tehát az egyének egyéniséggé nevelésének irányitása, de a magányos hangok megszólaltatása is, amennyiben ez segit a közösséghez való visszatalálásban.

Első azonban az iskola szük „társadalma", de nem a „vesszen az egyén, ha él a köz!" jelszóval.

Programunkat talán ugy fogalmazhatnánk meg: a kultura segitségével minden elveszettnek hitt embert megnyerni a közösség számára, annak javára. Legközelebbi kézzelfogható célunk az iskola kulturális és irodalmi életének felvirágoztatása, amihez azonban segitségre is szükségünk lesz. Ne vonakodjatok hát tollat ragadni, bármilyen egyéni, vagy közösségi probléma legyen is, amiről szóltok!

Legyen az iskola élete is olyan játékos, termekeny és mély, mint a tenger!

Suri Zoltán IV.a

A Ságvári Napok pályázatairól .....

Az iskola élet mozgalmasságához, gazdagitásához hozzájárultak a Ságvári Napok pályázatai is. Az értékelést természetesen nem lehet elvonatkoztatni a tanárok szubjektumától; sajnos idejük sem volt rá elég, hiszen a pályamunkák későn érkeztek be, és az OKTV-dolgozatok is jelentős erőt kötöttek le. Elismerést és köszönetet érdemel munkájuk, s az a szellem, amelynek már annyi szép programot és jó dolgot köszönhattünk. A pályázók között nincsenek igazi vesztesek, aki csak benevezett, mindenki lelkiismeretes felkészültségről tett tanubizonyságot, s a kevésbé jók is az elsőkkel örülhettek..... volna, ha elolvassák a kiállitott dolgozatokat. Sajnos, aggasztóan kevés volt azoknak a száma, akik érdeklődtek a kiállitás iránt, ami méltán nagyobb közösségre tartott igényt. A legjobbaknak kijáró tisztelettel közlünk a bő irodalmi termésből.

Első helyezett volt Bagi Andrea: Aztán cimü verse.....

Bagi Andrea: Aztán.

Előbb éberen elalszom
Előbb a barlangból kimászom
Előbb a vadat leteritem
Előbb a telket bekeritem

Előbb kivágom az akácost
Előbb végigloholom a várost
Előbb a taxit kivárom
Előbb a világot bejárom

Előbb a rubrikát kitöltöm
Előbb kifizetem a kölcsönt
Előbb a csapot megcsinálom
Előbb eltartom a családom

Előbb az éhest megkinálom
Előbb a világot megváltom
Előbb az egészet kibirom:
Aztán a verset is megirom.

Benjámin László: Aztán

Előbb fülelve éjszakázom
Előbb a barlangból kimászom
Előbb a vadat leteritem
Előbb a telket bekeritem

Előbb kivágom az akácost
Előbb végigfutom a várost
Előbb a villamost kivárom
Előbb az őserdőt bejárom

Előbb a rubrikát kitöltöm
Előbb felhajtom azt a kölcsönt
Előbb a kályhákat begyujtom
Előbb a dühöket kifujom

Előbb az éhest megkinálom
Előbb a csapot megcsinálom
Előbb megváltom a világot
Előbb eltartom a családot

Előbb a zsákokat behordom
Előbb a titkokat megoldom
Előbb az egészet kibirom
Aztán a verset is megirom

Az első helyezett volt Bagi Andrea: Aztán cimü verse. Merő véletlen, hogy megelőzte őt hasonló gondolatokkal Benjámin László: Aztán cimü verse. E feltünő hasonlóság a pályázat kihirdetése után derült ki. Nem könnyü eldönteni, uj münek tekinthető-e, és kié az alkotás ennyi változtatással. Nagy költők gyakorlatában is előfordul az átirás, igaz, hogy az utóbbi

utalni szoktak erre. A vers ebben a formájában is a legjobb volt a beküldöttek közül. A szerzőnek mégis azt ajánlom, más alkotási móddal kisérleteszen.

Kardos tanár ur

T A N M E S E

Hol volt, hol nem volt, ott ahol a kurta farku malac tur, hegy és völgy között, de azért az Óperenciás tengeren innen, volt egyszer egy ország. Ebben az országban egy nagy és bölcs király uralkodott, akit mindenki szeretett. Ahogy az őszi munka dandárja elmult, a király elhatározta, hogy ujra megrendezik az immár hagyományos kétnapos nemzeti dinom-dánomot. Kidoboltatta hát, a kisbiróval, hogy mindenki örvendeszen, mert két napig senkit nem büntetnek meg azért, hogy nem dolgozik. Az ország népe pedig nagy örömmel fogadta a hirt, s már előre tervezgették a hajcihőt. A király eközben összehivatta a nagytanácsot, s azt mondta nekik: az lesz amit akartok, csak jó legyen. Azok azután imigyen döntöttek: legyen hát nagy vetélkedő lepény evésben, bakugrásban és zsákba futásban. A világlátott legények és leányok meséljék el, hogy s mint esett velük a nagy utazás, a többiek okulására. A legravaszabbak üljenek össze, és pallérozzák eszüket. Végül, de nem utolsó sorban, mindezekre Burkusország, Tündérország és Bergengócia legjobbjai is meghivattatnak, mutassák meg ők is tudásuk legjavát. A nagytanács elhatározta, hogy már délután el is kezdik a munkát. Neki is láttak volna,ha .....

Ha az egyiknek nem kellett volna megnézni, hogy a mezőn virágzik-e még a lipántka, ha a másiknak nem kellett volna a háziáldásra vigyázni, ha a harmadiknak sikerült volna megszabadulni kinzó gyomorfájásától, ha, ha, ha .....

Igy kacagott fel a nagytanács is, amikor hirtelen igen kis tanáccsá alakult át. Mindössze háromen maradtak. De azért csak nekiláttak, dolgoztak látástól vakulásig. Miközben a birodalom egyik határán fölkelt a Nap, s a másiknál lement, ők csak robotoltak keservesen. Igy ment ez hét nap hét éjjen át. A nyolcadik nap reggelén aztán fölvitték a királyhoz a kész javaslatot, a kacsalábonforgó palota legszebbik termébe.

Az első grádicson találkoztak ezzel, a másodikon azzal, a harmadikon amazzal, s mire a trón elé jutottak, a kis tanács ismét visszaalakult nagytanáccsá.

Igy érkezett el az ünnep napja. Már kora reggel jöttek a vendégek végeláthatatlan sorokban, égtelen lármával. Azonban volt egy kis hiba. Mindegyik oly fenn hordta az orrát, mint egy buta liba. Ócsárolták a király birodalmát, szidalmazták alattvalóit. Amikor aztán mindenki megérkezett, kezdetét vette a lepényevés. A baj csak az lett, hogy senki sem a lepényevőkre figyelt, hanem elment a közeli pincébe, s az ország messze földön hires borát kóstolgatták. A bakugrókon pedig már a kecske sem mekegett, mivel az meg elment megenni az érintetlenül hagyott káposztát. De a java még hátra volt! Amikor egy picit illendő lett volna csendben maradni a mesedélutánon, többen felálltak, s elmentek lármázni a többiek után. Ám a zsákba futásra aztán visszatértek, s megszólaltak a dudák, kereplők, s olyan égtelen lárma kerekedett, hogy olyat még a világ nem látott. Aztán a vége az lett, hogy a küzdőteret nem lehetett megkülönböztetni attól, hogy hol futottak zsákban.

Másnap a legravaszabbak mérkőzése következett. Igy aztán kiderült egy s más, pl., hogy a sok idegen tudós mind a hirnevéből akart megélni, mert megcsak nem is tudták, mifán terem a tudomány. Este pedig megkezdődött a nagy dinom-dánom. Szólt a zene, volt ott minden, amit szem-száj kivánt, s olyan jókedv kerekedett, hogy hajnalig is mulattak volna, csak közben ismét lementek a pincébe. Igy aztán hamar elfáradtak, s nyomoruság jeleit a palota is magán viselte.

Éjjel, azután, hogy mindenki hazament, a nagytanács három tagja lehajtott fejjel osont ki az éjszakába, hogy vérükkel pecsételjék meg esküjüket.

Ezt sajnos nem álmodtam, megtörtént.

Bertók Csaba IV. a

V I S Z O N Y

Radnótisták. Ha valaki ezt a szót hallja a Ságváriban, szinte kivétel nélkül mindenki arra a „kutya-macska" barátságra gondol, ami a két iskola között van. Persze a helyzet forditva is igaz, vagyis a Radnótiban is hasonlóak a „nézetek". Mi azért ragadtunk tollat, hogy egy kicsit „boncolgassuk", hogy honnan is ered ez az állapot.

Először iskolánk igazgatóját, Dr. Valkusz Pált kértük meg arra, hogy nyilatkozzon erről a kérdésről riportunk első részében.

- Mit ért az igazgató ur a Radnóti-Ságvári viszályon?
- Ugy gondolom, hogy ez nem viszály, hanem rivalizálás a két iskola között, amelynek vannak pozitivumai és természetesen negativumai is. Szegeden ez a két iskola az, amely elsősorban továbbtanulásra készíti fel tanulóit. Ezt ugy kell érteni, hogy az ebbe a két iskolába jelentkezők már eleve továbbtanulási szándékkal jönnek. Mindkét iskolában a tanulók 90-95 %-a meg is tartja ezt a szándékát, és mintegy 55-70 %-uk be is jut az áhitott egyetemre, főiskolára. Ez nagyon jó arány, és nem minden iskolában van igy. A rivalizálás kérdésében lényeges még a két iskola multja is. A Radnóti egy 85 éves patinás iskola! Volt egy jó hosszu időszak, amikor Szegeden a Radnóti volt „a" gimnázium. Kétségtelenül jelentős sikereket ért el a multban, szép még a jelene is, de ma már nincs egyedül. Ezzel szemben a Ságvári összesen 23 éves, és noha kezdettől nagyon nehéz külső körülmények /két épület, tornateremhiány/ között dolgozik, fejlődése töretlen, és egyértelmüen felfelé ivel. Egyre többen ismerik meg és ismerik el az itt folyó jó munkát, és néhány év óta legalább olyan rangot értünk el, mint a Radnóti. Mi szivesen vállaljuk a versenyt a Radnótival, mert ugy véljük, ez serkentőleg hat mind a diákokra, mind a tanárokra, egyre jobb teljesitményekre készteti őket. Ez tehát a rivalizálás jó oldala.

- Igazgató Ur véleménye szerint elértük-e a Radnóti szinvonalát?
- Igen. Mi felfelé ivelünk, és most találkoztunk. Ez a fajta rivalizáció nem hiba, sőt szükséges is. De vannak kóros kinövései, amelyek - pl. a Ságvári-napok sportrendezvényein - nagyon gorombán nyilvánulnak meg. Viszont az is kétségtelen - ennyire legyünk objektivek -, hogy a Radnóti a sport terén még mindig előttünk jár.

A negativumokért természetesen mi is felelősek vagyunk, hiszen elég nehezen viseljük el, hogy valamiben legyőzzenek minket.

- Vannak-e személyes tapasztalatai e zel a témával kapcsolatosan?

- A Radnóti igazgatójával, Bánfalvi elvtárssal mi jó kapcsolatban vagyunk, és ahol tudunk, segitünk egymásnak. De persze nekünk is vannak nézetkülönbségeink.

- Mi az igazgató urnak a véleménye a Radnóti szelleméről - gondolunk itt pl. az egyenköpenyre, a hajhosszuságra, a szigoru osztályozásokra, stb. ? Milyennek véli a Radnóti tanár-diák viszonyát?

- Az első kérdésre egy mondatban tudok felelni. Nem tartom ideálisnak, de ezt főleg ti érezhetitek, hisz ha helyeselném, már rég bevezettem volna.

  A radnótista tanár-diák viszonyról az a hir járja, hogy ott eléggé kimért a távolság a tanár és diák között. Ez nálunk nem igy van. Mi sokkal közelebb vagyunk a diákjainkhoz, még akkor is, ha ezzel időnként egyesek visszaélnek. Mi ugy véljük, hogy a tanári tekintélyt nem parancsszóval, hanem emberséggel lehet és kell kivivni.

- Nem magyarázható ez azzal,hogy a ságvárista tanárok valamivel fiatalabbak, vagy fiatalosabbak?

- Épp a napokban készitettünk egy felmérést, amelyből kiderült, hogy tantestületünk átlagos életkora 44,8 év. Azt hiszem, ez nem mondható már fiatalnak, de - gyakorló iskolánál - még ideálisnak tekinthető.

- Hisz-e abban, hogy nálunk is megvan az az iskolaszellem, mint a Radnótiban?

- Egy biztos, olyan nincs, mint ott. Ez megint csak iskolánk kora és sajátos körülményeink miatt van igy. De én azt hiszem, hogy ez csak idő kérdése, s nálunk is igy lesz.

- Az Igazgat Ur szerint hátrányban vannak-e a ságváristák a radnótistákkal szemben?

- Nincsenek. Sőt, azt is mondhatnám, hogy ma már némileg előnyösebb a helyzetünk. Csak egy példa. Mi az első OKTV sikerünket 1966-ban, vagyis megalakulásunk után 11 évvel értük el. De azóta már - mint a dicsőségfalon kihelyezett 42 fénykép is mutatja - szinte minden évben volt OKTV eredményünk. 1975-ben volt a csucs, az akkori 6 helyezéssel. Ugyanezen korszak alatt - de különösen az utóbbi 4-5 évben - a Radnóti jóval szerényebb sikereket ért el.

- Kaptunk már olyan gunyoros megjegyzést is, hogy a Ságvári az un. „elit-iskola". Igaz ez?

- Annyiban van benne némi igazság, hogy nálunk sok az értelmiségi gyerek, és az egészségesnél rosszabb a fizikai dolgozó szülők gyerekeinek aránya. A helyzet megváltoztatásához az idejáró fizikai dolgozós tanulók hozzátartozóinak segitségére volna szükségünk, akik meggyőzhetnék ismerőseiket arról, hogy a Ságváriban szeretik és megbecsülik a fizikai dolgozó szülők gyermekeit, ezek eredményei nem gyengébbek a többiekénél és a kivivott sikereknek ők is teljes jogu kovácsai.

Iskolánk nagyjai

Ehhez a rovathoz nem kell kommentár. Ugy találtuk, érdemes egy-két mozzanatot felvillantani iskolánk életéből, azáltal, hogy volt diákokat interjuvolunk meg.

Beszélgetés Dr.Julesz Jánossal

- Tulajdonképpen mi a jelentése ennek a doktori cimnek: Sub Auspiciis Rei Publicae Popularis? - kérdezem dr.Julesz Jánost, az I. Belklinika orvosát, iskolánk volt tanulóját.
- Szó szerinti forditása az,hogy a Népköztársaság dicsérete alatt fogadják doktorrá az embert. Régi magyar hagyomány a legkiválóbb felsőfoku végzettséggel rendelkező diákokat ilyen cimmel felruházni.
- Miért adományozzák ezt a doktori cimet, mit kell tenni érte?
- A közép- és felsőoktatási intézményben minden vizsga érdemjegyének ötösnek kell lennie. A kitüntetéses doktoravatáskor egy diszes arany pecsétgyürüt és egy kézzel irott pergamendiplomát adományoz az Elnöki Tanács Elnöke vagy megbizottja. Szerencsém volt, mert Losonczi Pál nekem és két társamnak személyesen adta át a gyürüt és a doktori okmányt. Az ünnepség végét kellemetlen esemény zavarta meg. Az ajtónálló bácsika középkori jelmezben állta végig a ceremóniát és a nagy feszültség hatására szivinfarktust kapott. Remélem, hogy ezt az epizódot nem kell pályakezdésem szimbólumának tekinteni.
- Iskoláiról mondjon valamit.
- Budapesten születtem. 1957-ig ott is laktunk. A Szemere utcai általános fiuiskolába jártam. Tanulmányaim alatt végig nagyon jó tanáraim voltak.

Különös tisztelettel emlékszem itteni számtantanáromra, aki egyébként a földrajz tudományának egyetemi professzora is volt. Gimnáziumi éveimből két évet az Apáczai Csere János Gimnáziumban töltöttem. A 33 fős osztályból 26 kitünően érettségizett, s csak egynek sikerült közepesen végeznie. Ő lett közülünk a kutató matematikus. Kémia óráinkat az tette szorongatóvá, hogy azokat nagyrészt hangosfilmre vették. Tanárunk még az ilyen órák előtt sem volt hajlandó elárulni, ki fog felelni, s igy jócskán megizzadtunk a jupiterlámpák alatt. Ezután családom Szegedre költözött, és itt a Ságvári Gimnáziumba kerültem harmadikos diákként. Szegedi tanáraim közül nagy hálával gondolok Erdei tanár urra, aki nagy energiával készitett fel bennünket az érettségi és az egyetemi felvételi vizsga megpróbáltatásaira. A fizikát azóta sem sikerült teljesen elfelejtenem. Nagyon szerettem történelemtanárunkat, Devich Andort és osztályfőnökünket, Kerényi Józsi bácsit. A zene szeretetéért, azért az odaadásért, mellyel tanitotta, mindig élménynek éreztem, ha Szécsi Jóska bácsi közelében lehettem. Bárdos Pál az irodalmat tanitotta nekünk. Jórészt neki köszönhetem beilleszkedésemet a már összeszokott osztályba. A hozzá füző barátság az egyik legfontosabb emberi kapcsolat ma is életemben.

- Tartja -e a kapcsolatot volt osztálytársaival?

- Igen, bár gyakrabban azokkal, akikkel közös szakmát választottunk. Osztályunkból többen lettek orvosok, többel nap mint nap kell konzultálnom. Egyik osztálytársammal, Bárdos Ferivel a diákévek alatt rendszeresen muzsikáltunk. Ő hegedült, én kisértem zongorán. Máig is emlegetjük Kállai tanár ur esküvőjét, amikor a gimnázium disztermében Händel Xerxes cimü operájából játszottuk a Largo-t, mig elhangzott a boldogitó „igen".

- Mikor határozta el, hogy orvos lesz?

- Eleinte sokminden érdekelt, ami nem természettudomány, de édesapám példája - ő az I. Belklinika nagyhirü igazgatója volt - az orvosegyetemre irányitott. A más dolgokkal való kacérkodás

egyébként őt is jellemezte: gyermek módjára örült, ha álnéven a Ludas Matyi egy-egy humoreszkjét megjelentette; élete alkonyán megdöbbentő erejü regényben dolgozta fel a náci koncentrációs táborokban átélt szenvedéseit. /Julesz Miklós: Kirándulás a pokolba, Szépirodalmi kiadó 1971./ Ahogy kiléptünk az egyetem kapuján, még nem sokat tudtunk a betegekkel való érintkezésről. Kezdetben gondot okozott, hogy mi módon tudnék ugy fogalmazni, hogy azt a beteg ugy értse, ahogy szeretném. Öt év kellett, mig belejöttem. Rájöttem, hogy más-más hangot kell megütnöm betegenként, életkoronként, szakmánként. S mivel osztályunk jó részét Szeged környékiek alkotják, igy hellye-közzel átvettem a „szögedi" nyelvjárást is. Igy vala hogy a tanulmányok befejezése után öt évvel már eléggé biztosan elhatároztam, hogy tényleg orvos szeretnék lenni.

- Beszélne jelenlegi munkájáról?

- Szivesen. Jelenleg az I. Belklinika önálló endokrin osztályán dolgozom negyedik éve. Ez derüs szakterületnek látszik, amin azt értem, hogy közvetlen életveszélytől csak ritkán kell tartanunk. A hormonokkal, a belső elválasztásu mirigyek müködésével foglalkozunk. A jelenlegi munkahelyem nyujtotta lehetőségeknél jobbat aligha tudnék elképzelni.

- Kedvenc szórakozása?

- Családi vonás, hogy passzivan, de egy kicsit aktivan is szeretem az irodalmat. A klinikán ugy kétévenként megrendezendő kabarékhoz szoktam irni konferansziészövegeket, számokat. Nagyon tiszta müfaj, itt nincs udvariaskodás: a hallgatóság vagy nevet, vagy sem.

- Végül az utolsó kérdés: jelentett-e valamit Önnek a Ságvári?

- Igen. Sok mindent megtanultam, ami az életben jól hasznositható. Ugy érzem, sokat köszönhetek egykori iskolámnak. De a kapcsolat és a hála nem csupán a multé. A kisfiam máris „ságvárista" a szomszédban, az általános iskolában. És én ujra lelkesen ülök a Ságvári-padokban.... a szülői értekezleteken.

- harmath -

Tallózva az irodalomban

A müvészeteket kedvelőknek ajánlom:

JACOB BURCKHARDT: A reneszánsz Itáliában cimü könyvét, mely a Képzőmüvészeti Zsebkönyvtár sorozatban jelent meg. Ez a könyv az emberiség egyik leggazdagabb korszakába kalauzolja az olvasót. A fekete-fehér és szines képekkel tüzdelt kötet hat szakaszban tárgyalja a reneszánsz hatását az emberekre, a társadalomra és legfőképp a müvészetekre.
Áar: 62.-Ft

Aki a verseket kedveli, bizonyára szivesen fogadja Latinovits Zoltán: Verset mondok cimü könyvét.
A kitünő szinész most másik oldaláról ismerhetjük meg.
A könyvben megtaláljuk rövid életrajzát, kedvenc verseit, kortársainak nyilatkozatait.
„Az előadómüvész is szinész, s neki is játszania kell, azzal a különbséggel, hogy neki nem a szöveg cselekményét kell életre keltenie. Gondolom az, hogy az előadómüvésznek magát a költőt kell megjátszania, vagyis az alkotás hosszu folyamatát kell olyan röviden összefoglalnia, mint maga a vers, a költőt kell életre keltenie ugy, ahogy ő a költőt a mü első élményében, az alkotás küzdelmében elképzeli."

Latinovits Zoltán

A könyv ára: 24.-Ft

Azok számára, akik a hosszabb lélegzetü müveket kedvelik, tudom ajánlani Raffai Sarolta: Vasderes cimü kötetét, melyben 4 db.: az Egyszál magam, a Diplomások, az Utolsó tét és a Vasderes található.
Az irások hősei egyszerü, hétköznapi emberek. Az irónő sokféle emberi kapcsolatban: férj-feleség, szülő és gyerek, fiatalok és öregek viszonya, vezető és beosztott közötti kapcsolatban az egybehangzásokat és az ütközéseket kutatja.
Ára: 29,50.-Ft

Végül egy regényre szeretném felhivni a figyelmet.
YOYCE CAROL OATES: Luxusvilág cimü könyvére.

A fiatal amerikai irónő 1970-ben az Ők /Them/ cimü regényéért elnyerte a tekintélyes National Book Award irodalmi díját. A Luxusvilág nemcsak lebilincselő lélektani elemzés, hanem szikrázóan ironikus elmélkedés is.
Ára: 14,50.-Ft

Zoltán Patricia

Az „Edzett Ifjuságért"-mozgalom
egy testnevelőtanár szemével nézve

Alig egy féléve tanit itt a Ságváriban Barok István. A főiskoláról egyenesen ide került, és amióta itt van, nehezen, de megindult valami az iskolában a sport terén. Erről beszélt nekünk.

- Milyen céllal jött a Ságváriba?
- Olyan terveim voltak és vannak, hogy kimozditsam az iskolai sportéletet a holtpontról. Tudtam, hogy nehéz lesz, de nem gondoltam volna, hogy ennyira passzivak a gyerekek. Szeretnék eredményeket elérni, továbbfejleszteni a diákok mozgásigényét. Ráállunk a tömegsport fejlesztésére.
- Az iskolánkban müködő sportkörök közül melyikben lehetne kimagasló eredményt elérni?
- A röplabdacsapatunk lehetne a megyében az első szakosztály. Sajnos, a hozzáállás kérdése az elsődleges. Amennyiben a fiuk vagy a lányok le tudják győzni a Kőrösyt, nyitva áll az ut előttünk. Most január 28-án lesz a megyei döntő, ami reggeltől estig tart a „kis" Ságvári tornatermében.

Jó lenne, ha sokan jönnének el drukkolni a csapatoknak!

- Jó páran vannak ugy, hogy nem foglalkoznak semmilyen sportággal, de szeretnék „levezetni" felesleges energiájukat, azaz mozgásigényük van. Van erre lehetőség nálunk?

- Ez kényes dolog. A tömegsport, mint olyan, müködik. Sajnos azonban csak az elsősök vagy másodikosok vesznek részt rajta. Hátrányos helyzetben is vagyunk, ami a pályát, termet illeti. A tavaszi idénytől a SZOTE-pályán lehet majd délutánonként mozogni. Jelenleg a szombati napon szabad a terem, amikor is mi itt vagyunk - tulórában -, de sajnos nem nagy az érdeklődés. Ezen kivül 2-3-ig egész héten üres a terem. Most február közepéig alapozás folyik az edzéseken, amire szintén be lehet jönni. Mindenkit várunk szerdánként, amikor tömegsport foglalkozások vannak, ha pedig jobb idő lesz, a SZUE-ban is beindul a délutáni uszás. A kollégákkal igyekszünk minél többet megtenni, hogy mindenkit „megmozgassunk". Ennek első lépcsőfoka, egy rendkivül látványos megmozdulás a tanár-diák pentatlon lesz. Reméljük, hogy jól fog sikerülni. A versenykiirás a következő hetekben fog megjelenni a faliujságokon.

- Mégegy probléma a tömegsporttal kapcsolatosan. Most fogják bevezetni, hogy aki nem vesz részt egy ilyen rendezvényen, az nem kaphat magatartásból ötöst .....

- Hát igen..... Itt tulajdon képpen önmagunkkal állunk szemben. Kicsit a mi hibánk is, hogy ez nem valósulhatott meg jobban, de had tegyem hozzá, hogy jómagam az előző félévben „csak 11 csapatot készitettem fel versenyre. Igy szervezőképességem nem tudtam ennek szolgálatába állitani. Tavasszal szeretnénk ezt egy kicsit jobban összehangolni a KISZ munkájával. Kérésünk a diáksághoz,hogy valóban minden kényszer nélkül legalább egy hónapban egyszer vagy kétszer jöjjön el a rendezvényekre!

Az iskolai szertár is kellően felszerelt, így mostmár csak a Ti hozzáállásotok kell!

- Befejezésül szeretnénk néhány programot kérni.
- Rövidesen lesz a Radnóti-Ságvári serdülő fiu kosár, majd folyamatosan februárban a megyei serdülő fiu kosárlabda bajnokság. Beindul a serdülő lány röplabda megyei bajnoksága is. És már mint emlitettem, a január 28-i nonstop röplabdaverseny. Mindenkit szeretettel várunk!
- Köszönjük a beszélgetést.

Joó Marianna és
Lakatos Andrea

V É G E .....

A cimlapot szerkesztette: Kocsis Ferenc IV. d

Felelős kiadó: Dr. Valkusz Pál igazgató
Tanár főszerkesztő: Fekete Zoltánné
A forgatócsoport: Zoltán Patricia
Bertók Csaba
.....
Katona Tibor, Suri Zoltán, Hegedüs Andrea,
Szabó László, Harmath Csaba, Lakatos Andrea,
Joó Marianna, Tokaji Anikó